Ἡ πριγκήπισσα ΓΚΡΕΗΣ τοῦ Μονακὸ πρὸ τοῦ τάφου τοῦ Τζὼν Κέννεντυ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΕΝΝΕΝΤΥ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

πὼς ἕνα θραῦσμα σράπνελ ἦταν καρφωμένο στὴν κνήμη του.

Αὐτὸ ἦταν τὸ πρῶτο αἷμα ποὺ χύθηκε στὴν τορπιλλάκατο 109. Οἱ τραυματισμοί, εὐτυχῶς, δὲν ἦσαν σοβαροὶ καὶ ὁ Κέννεντυ διέταξε νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ περιπολία. Μὲ ὅλη τὴν ταχύτητα καὶ τῶν τριῶν μηχανῶν ἡ τορπιλλάκατος ἀπομακρύνθηκε. Τὸ πρωῒ ποὺ ἐπέστρεψαν στὴ βάση ἀνεκάλυψαν ἕνα μεγάλο θραῦσμα στὸν θώρακα, μπροστὰ στὸ τιμόνι ὅπου βρισκόταν ὁ Κέννεντυ. Ἂν ἡ λαμαρίνα δὲν εἶχε ἀνθέξει, ἡ τορπιλλάκατος 109 θὰ εἶχε γυρίσει στὴ βάση της χωρὶς τὸν κυβερνήτη.

Ὁ Μάουερ ἀστειεύτηκε στὸν Κέννεντυ: «Ἦταν γιὰ σένα, ἀλλὰ ὄχι... συστημένο».

Τὸ σκάφος εἶχε ὑποστῆ πολλὲς ζημιὲς καὶ ἐστάλη πρὸς ἐπισκευήν.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Κέννεντυ ἐφρόντιζε γιὰ τὸ πλήρωμά του. Μόλις ἔμαθε ὅτι κάποιο ἀντιτορπιλλικό, ποὺ εἶχε προσφάτως προστεθῆ στὴ δύναμι τῆς βάσεως, εἶχε φρέσκο κρέας, ἔτρεξε. Κατὰ καλὴ τύχη, συνήντησε τὸν φίλο του ὑποπλοίαρχο Πίκετ Λάμκιν. Τοῦ ἐζητιάνεψε τρία κιλὰ ἀρνάκι τῆς Νέας Ζηλανδίας. Ὁ Λάμκιν δὲν ἤθελε νὰ κακοκαρδίσῃ τὸν γυιὸ τοῦ πρεσβευτοῦ Κέννεντυ. Ἄλλως τε, εἶχε καὶ ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴ φιλία τους στὴ Βοστώνη.

«Σύμφωνοι, τοῦ εἶπε. Θὰ σοῦ δώσω. Ἀλλά, μὲ ἕνα ὅρο. Ὅταν καμμιὰ φορὰ συναντηθοῦμε στὴ Βοστώνη, θὰ μοῦ κάμῃς τὸ τραπέζι μὲ ἀστακούς».

Καὶ ὁ Κέννεντυ γύρισε στὴ Ρέντοβα μὲ τὴν στερνὴ λεία, ποὺ θὰ ζητιάνευε ἢ θὰ δανειζόταν γιὰ τὴν τορπιλλάκατο 109...

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

Μέχρι τὰ τέλη Ἰουλίου 1943 ὁ Κέννεντυ εἶχε κυβερνήσει τὴν τορπιλλάκατο 109 σὲ 30 ἐν ὅλῳ ἀποστολές. Ἡ τριακοστὴ πρώτη ἔμελλε νὰ εἶναι ἡ τελευταία...

Ἔχομε 1 Αὐγούστου καὶ εἶναι μεσημέρι. Ἡ ἡμέρα εἶναι διαυγὴς καὶ ζεστή. Εἰς ἀπόστασιν χιλιάδων μιλίων ἄσπρα συμπαγῆ σύννεφα καλύπτουν τὸν οὐρανὸ πάνω ἀπὸ τὸν βαθυγάλανο Νότιο Εἰρηνικό.

Τὰ Ἰαπωνικὰ καταδρομικὰ Ἀμαγκίρι, Χαγκικάζε, Ἀράσι καὶ Σιγοῦρε βρίσκονται ἐν πλῷ βορείως τῆς Μπουγκαινβίλ. Κατευθύνονται πρὸς τὴν Βίλα, τὴν βάση τῆς Κολομπαγκάρα, ὅπου ὑπολογίζουν νὰ φθάσουν τὰ μεσάνυχτα, γιὰ νὰ ξεφορτώσουν 900 στρατιῶτες καὶ 70 τόννους ἐφοδίων διὰ τοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς Μούντα.

Τὸ Χαγκικάζε ἦταν ἡ ναυαρχίς. Εἰς τάξιν παραγωγῆς ἀκολουθοῦσαν τὸ Ἀράσι καὶ τὸ Σιγοῦρε. Τὸ Ἀμαγκίρι συνώδευε, κινούμενον πότε στὸ ἕνα πλευρὸ καὶ πότε στὸ ἄλλο. Συχνὰ ἐπροπορεύετο, γιὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ναυαρχίδα, μὲ τὶς βόμβες βυθοῦ, σὲ περίπτωση ἀμερικανικῆς ὑποβρυχιακῆς ἐπιθέσεως.

Τὸ Ἀμαγκίρι ἦταν ἕνα σκάφος μὲ δύο τσιμινιέρες, προσφάτως ναυπηγημένο. Στὴ ναυμαχία τῆς 6ης Ἰουλίου εἶχε βυθίσει τὸ ἀμερικανικὸ θωρηκτὸ «Ἑλένη» καὶ αὐτὸ εἶχε ὑποστῆ μόνον ζλάβες. Μετὰ 48 ὧρες οἱ Ἀμερικανοὶ εἶχαν βυθίσει τὰ Ἰαπωνικὰ καταδρομικὰ Γιογκοῦρε καὶ Κιγιονάμι, ἐνῶ συνώδευαν νηοπομπὴ πρὸς τὴν Βίλα.

Ἡ περιοχὴ αὐτὴ εἶχε καταστῆ ἐξαιρετικὰ δύσκολη γιὰ τοὺς Ἰάπωνες. Οἱ Ἰάπωνες ἀπεφάσισαν ἀκόμη μιὰ προσπάθεια γιὰ τὴν νύκτα τῆς 1ης Αὐγούστου, ἐπειδὴ θὰ ἦταν χωρὶς φεγγάρι.

Τὰ πλοῖα μετέφεραν κιβώτια ὀβίδων καὶ φυσιγγίων, μικρὴ ποσότητα κρέατος, κονσέρβες, σακκιὰ ρύζι καὶ μιὰ ποσότητα μπύρας. Γιὰ τὸ τελευταῖο αὐτὸ φορτίο εἶχε γίνει καυγᾶς. Ὁ Στρατὸς ἐπέμενε νὰ φορτωθοῦν πολλὰ κιβώτια μπύρας καὶ ριζόκρασου. Τὸ Ναυτικὸ ἠρνεῖτο, ἐλλείψει χώρου. Ὁ Στρατὸς ἔλεγε ὅτι τὸ οἰνόπνευμα ἦταν ἀπαραίτητο γιὰ τὶς προπόσεις, ποὺ θὰ ἐγίνοντο μετὰ τὴν ἀναμενομένη νίκη στὴ Νέα Γεωργία. Τελικά, Στρατὸς καὶ Ναυτικὸ συμβιβάσθηκαν γιὰ νὰ φορτωθοῦν οἱ μισὲς μπουκάλες.

Ἀπὸ τὰ τέσσαρα πολεμικά, ἤξεραν ὅτι τὸ ἕνα τουλάχιστον δὲν θὰ ἐπέστρεφε. Ἡ ἀπαισιοδοξία ἐπικρατοῦσε μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν. Ὁ κυβερνήτης τοῦ Σιγοῦρε ἀντιπλοίαρχος Ταμίχι Χάρα ἄφησε ὅλα τὰ προσωπικά του ἀντικείμενα μέσα σ' ἕνα μπαοῦλο καὶ ἐπεφόρτισε ἕνα φίλο του νὰ τὸ στείλῃ στὴν οἰκογένειά του ἂν δὲν ἐγύριζε.

Τὴν ἴδια ὥρα, στὴ βάση τῆς Ρέντοβα ἐπικρατοῦσε ἡσυχία. Ὁ ἀνεφοδιασμὸς τῶν τορπιλλακάτων σὲ καύσιμα εἶχε τελειώσει, οἱ ναῦτες ἐλάδωναν τὶς μηχανὲς καὶ καθάριζαν τὰ ὅπλα. Μονοτονία...

Ἡ τορπιλλάκατος 109 μόλις εἶχε φθάσει μὲ φορτίο ἀνταλλακτικῶν. Τὰ ἄλλα πληρώματα τὴν ὑποδέχθηκαν μὲ μεγαλύτερο ἐνθουσιασμό, παρὰ ἂν ἔφερνε μπιφτέκια, διότι ὅλα τὰ σκάφη εἶχαν ἐλλείψεις. Ἀφοῦ ξεφόρτωσαν, οἱ ἄνδρες τῆς 109 ἄρχισαν νὰ ἐπιδίδωνται σ' ἕνα πείραμα ἐγκαταστάσεως ἀντιαρματικοῦ πυροβόλου στὴν τορπιλλάκατό τους. Κάποιος ἔρριξε τὴν ἰδέα, ὅτι ἕνα βαρὺ κανόνι, ἂν μποροῦσε νὰ τὸ σηκώσῃ ἡ τορπιλλάκατος, θὰ ἔκανε μεγαλύτερες ζημιὲς στὶς ἐχθρικὲς φορτηγίδες. Ἀπεφάσισαν νὰ κάμουν δοκιμὴ μὲ ἕνα παληὸ ἀντιαρματικὸ τοῦ στρατοῦ τῶν 37 χιλιοστῶν.

Τὸ μετέφερε ὁ ἴδιος ὁ Κέννεντυ. Ὁ ἀσυρματιστὴς Μάγκιρ παρετήρησε, ὅτι ἂν ἀποφασισθῆ ἕνα νέο ὅπλο γιὰ τὶς τορπιλλάκατους, ὁ κυβερνήτης του θὰ πάρῃ τὸ πρῶτο.

Τὸ πλεῖστον τοῦ πληρώματος ὑπελόγιζαν ὅτι θὰ εἶχαν ἀνάπαυση τὴν νύχτα. Ἀλλά, τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες ἔφθασε ἀπὸ τὸ Ἀρχηγεῖο ἕνα ἐπεῖγον σῆμα γιὰ τὶς κινήσεις τῶν ἐχθρικῶν σκαφῶν πρὸς τὰ στενὰ τοῦ Μπλάκετ. Σὰν ἐπιβεβαίωσις ἦλθε μιὰ ἐχθρικὴ ἀεροπορικὴ ἐπιδρομὴ κατὰ τῆς βάσεως τῆς Ρέντοβα. Δὲν ὑπῆρχε ἀμφιβολία, ὅτι αὐτὴ τὴ νύχτα οἱ Ἰάπωνες θὰ ἐπιχειρήσουν κάτι σοβαρό.

Ἡ τορπιλλάκατος 109 θὰ εἶχε νυκτερινὴ ὑπηρεσία, ὅπως καὶ κάθε ἄλλη. Γενικὸς συναγερμός.

Ὁ Κέννεντυ συνεπλήρωσε τὰ κενὰ τοῦ πληρώματός του καὶ ἦταν ἕτοιμος.

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Αἱ Πάτραι ἠγωνίζοντο πρό... 57 ἐτῶν διὰ τὴν ἕδραν τοῦ... 2ου Πανεπιστημίου

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

νιδες ἐξ Ἠπείρου καὶ Ἀλβανίας, μέλλοντες ν' ἀντεπεξέλθωσιν εἶτα ἐρρωμένως ὡς διδάσκαλοι ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν κατὰ τῶν ξένων προπαγανδῶν; Ὡς ἡ πεῖρα ἀπέδειξε, φροῦδαι ἀπέβησαν αἱ ἐλπίδες ἐκεῖναι, διότι ἔσχε τελευταίως τὴν εἰλικρίνειαν αὐτὸς ὁ νῦν ἐκ Κερκύρας πρωθυπουργὸς Θεοτόκης νὰ προτείνῃ πρῶτος τὴν κατάργησιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Διδασκαλείου, λόγῳ οἰκονομίας, ὡς μὴ ἐξυπηρετοῦντος τὸν σκοπόν, δι' ὃν αὐτὴ ἀρχῆθεν ἱδρύθη».

Διατί εἰς τὰς Πάτρας

Περαιτέρω, οἱ Πρόεδροι τῶν Πατραϊκῶν Ὀργανώσεων ἀνέπτυσσον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοὺς λόγους, τοὺς συνηγοροῦντας ὑπὲρ τῶν Πατρῶν ὡς ἕδρας τοῦ δευτέρου Πανεπιστημίου. Τὰ ἐπιχειρήματα ἐκεῖνα δὲν ἔχουν ἀπολέσει πλήρως τὴν ἐπικαιρότητά των καὶ ἐν πολλοῖς ἰσχύουν σήμερον ἐναντίον τῶν ἀντιζήλων τῆς πόλεώς μας:

«Αἱ Πάτραι εἶναι τὸ φυσικὸν κέντρον ὅλων, τῆς Πελοποννήσου, τῆς ἀπέναντι Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑπτανήσου, ὅπερ ὡς τοιοῦτον τυγχάνει προσιτὸν καὶ εἰς τὴν Ἤπειρον. Πρὸς τὸ κέντρον δ' αὐτὸ ἔχει ἀναπτυχθῆ ἤδη ταυτότης συμφερόντων τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ἐπαρχιῶν τοιαύτη, ὥστε νὰ διευκολύνῃ τὰ μάλιστα καὶ τὴν προσέλευσιν φοιτητῶν ἐξ ὅλων αὐτῶν, ἐὰν ἱδρύετο ἐν Πάτραις τὸ νέον Πανεπιστήμιον. Καθ' ἡμᾶς οὐδεμία ἀμφιβολία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ὅτι πάντες οἱ τῶν ἀνωτέρω ἐπαρχιῶν κάτοικοι, οἱ ἔχοντες τέκνα, προωρισμένα διὰ τὴν ἀκαδημαϊκὴν ἐκπαίδευσιν, θὰ προτιμήσωσι ν' ἀποστείλωσιν αὐτὰ πρὸς πόλιν, πρὸς ἣν συνδέονται διὰ τόσον συχνῆς καὶ εὐκόλου συγκοινωνίας καὶ διὰ ποικίλων συμφερόντων, εἰς πόλιν, ἐν ᾗ θὰ ἔχωσι πάντοτε ἕνα συγγενῆ ἢ ἕνα τοῦλάχιστον συμπολίτην, ἵνα συστήσωσιν αὐτά. Ἡ ἐπιτυχία ἄρα τοῦ νέου Πανεπιστημίου ὑπὸ ἔποψιν συγκεντρώσεως φοιτητῶν δύναται νὰ θεωρῆται ἐκ τῶν προτέρων ἐξησφαλισμένη, προκειμένου περὶ τῶν Πατρῶν, εἶναι δὲ οὗτος ὁ πρῶτος καὶ σπουδαιότατος λόγος, ὁ συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Ἀλλὰ καὶ ἄλλοι λόγοι, οὐχ ἧττον σπουδαῖοι, συνηγοροῦσιν ὑπὲρ αὐτῆς.

»Αἱ Πάτραι εἶναι ἐπίνειον τῆς Πελοποννήσου, ἥτις ὑπῆρξε τὸ θέατρον τῶν πλείστων ἀξιομνημονεύτων πράξεων τῆς ἀρχαίας, μεσαιωνικῆς καὶ νεωτέρας Ἑλλάδος καὶ κεῖται εἰς τὰ πρόθυρα τῆς δυσμικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Ἐξ αὐτῶν δύνανται οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ φοιτηταὶ ἀνὰ πᾶσαν ἐορτὴν νὰ ἐκδράμωσι κατὰ γῆν ἢ θάλασσαν καὶ ἐντὸς μιᾶς, δύο ἢ τριῶν τὸ πολὺ ἡμερῶν νὰ ἐπανακάμψωσιν εἰς τὰ ἴδια.

»Τὸ Πανεπιστήμιον βεβαίως θὰ ἔχῃ καὶ Ἰατρικὴν Σχολήν, αὕτη δὲ ὅπως εὐδοκιμήσῃ χρήζει κλινικῶν μετὰ παντοδαπῶν ἀσθενῶν. Τοιούτους ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἀφθόνους ἡ πόλις τῶν Πατρῶν καὶ ἐκ τοῦ ἰδίου καὶ ἐκ τοῦ περιοίκου πληθυσμοῦ, ὅστις καὶ ἄνευ Πανεπιστημίου συρρέει ὧν εἰς αὐτὰς πολὺς πρὸς νοσηλείαν. Τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἰσχυρισμοῦ ἡμῶν τούτου μαρτυροῦσιν αἱ διάφοροι κλινικαί, αἱ λειτουργοῦσαι τὴν σήμερον ἐν Πάτραις, μία τῆς ἐσωτερικῆς παθολογίας, δύο τῆς ἐξωτερικῆς, δύο ὀφθαλμολογικαί, μία τῶν δερματικῶν καὶ μία τῶν νοσημάτων τῶν παίδων, αἵτινες εἶναι πάντοτε ὑπερπλήρεις».

Ἐγίνετο ἐπίσης λόγος περὶ τοῦ εὐκρατοῦς κλίματος τῶν Πατρῶν, περὶ τοῦ ἐλληνοπρεποῦς τῶν ἠθῶν, περὶ τῆς ἀπολύτου κυριαρχίας τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. «Ἐπὶ πᾶσι τούτοις, οἱ Πατρεῖς — ἔλεγον οἱ Πρόεδροι— εἴμεθα πρόθυμοι νὰ παράσχωμεν δωρεὰν πάντα τὰ ἀναγκαῖα γήπεδα διὰ τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὰ ἐπιστημονικά του προσαρτήματα».

Τέλος, ἀνεφέρετο ἡ ἀπὸ τεσσάρων τότε ἐτῶν μαστίζουσα τὴν Πελοπόννησον οἰκονομικὴ κρίσις, ἡ ἀνάπτυξις τῆς μεταναστεύσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐγκληματικότητος. Ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ὑποχρέωσιν νὰ ἐγκαταστήσῃ εἰς τὰς Πάτρας τὸ νέον Πανεπιστήμιον, εἰς τὴν πρώτην «θέσει τε καὶ τάξει» πόλιν τῆς Πελοποννήσου, ἡ ὁποία «ἐπρωτοστάτησε καὶ καθ' ὅλους τοὺς ἐθνικοὺς ἡμῶν ἀγῶνας, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, ἀναδειχθεῖσα οὕτως ἡ ἀκρόπολις τοῦ Ἑλληνισμοῦ».

Αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ πρώτη προβολὴ τῶν Πατρῶν ὡς ἕδρας Πανεπιστημίου, ἡ πρώτη «ὑποθήκη», ἐνδυναμωθεῖσα ἀπὸ τὸν χρόνον καὶ τῆς πόλεως τὴν πρόοδον, τείνουσα δὲ τώρα νὰ μεταβληθῆ εἰς πραγματικότητα μεγάλων προσδοκιῶν διὰ τὸ μέλλον.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΟΥ ΑΧΕΛΩΟΥ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

χρόνους ἀξιώσεις τῆς καταναλώσεως. Οἱ σταθεροὶ πόροι τῆς ΔΕΗ δὲν ἐπέτρεπαν ἰσοταγῆ ἀνάπτυξιν τῆς παραγωγῆς τῆς διανομῆς καὶ τῶν νέων ἠλεκτροδοτήσεων. Κατ' ἀνάγκην προετάχθησαν τὰ ἔργα παραγωγῆς. Πλησιάζομεν ὅμως εἰς μίαν περίοδον, ἡ ὁποία θὰ ἐπιτρέψῃ πολὺ ταχυτέραν ἐπέκτασιν τῶν δικτύων ἀνὰ τὴν ὕπαιθρον. Ἔτσι ὁ ἠλεκτρισμὸς θὰ τεθῆ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Διότι αὐτὸ εἶναι ἡ ἀξίωσις τοῦ καιροῦ μας. Καὶ τὴν ἀξίωσιν αὐτὴν δὲν δυνάμεθα νὰ τὴν ἀποφύγωμεν οὔτε ἡμεῖς οἱ διοικοῦντες τὴν ΔΕΗ, οὔτε τὸ προσωπικὸν τῆς ΔΕΗ, ἀλλὰ οὔτε καὶ οἱ ἐκτὸς τῆς ΔΕΗ παράγοντες, οἱ ὁπωσδήποτε ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ὑπεύθυνοι διὰ τὴν πρόοδον τῆς Ἑλλάδος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Πρακτορεῖον Συγκοινωνιῶν ΣΕΚ Ἀγίου Ἀνδρέου 30 Α' —τηλέφ. 26—86, φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ ἐπιβατικοῦ κοινοῦ ὅτι ἐγκαινιάσθη ΝΕΑ ΓΡΑΜΜΗ διὰ τῶν Πολυτελῶν Πούλμαν τῶν ΣΕΚ

Μεταξὺ ΑΘΗΝΩΝ—ΠΑΤΡΩΝ—ΠΥΡΓΟΥ—ΦΙΓΑΛΙΑΣ—ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ & ΧΩΡΑΣ καὶ ἀντιστρόφως μὲ καθημερινὰς ἀναχωρήσεις

ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ
Ὥρα 12.40 καὶ 18.40

ΕΚ ΧΩΡΑΣ
Ὥρα 6.30 καὶ 12.50

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ— ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ
Πρακτορεῖον Συγκοινωνιῶν
ΣΕΚ
Ἀγ. Ἀνδρέου 30 Α'
Τηλέφ. 26—86

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

—Ποῦ ψωνίζεις τὰ βιβλία σου καὶ τὰ σχολικά σου εἴδη Κώστα;

—Ποῦ ἀλλοῦ ἀπὸ τὰ καταστήματα ΧΑΡ. καὶ ΙΩΑΝ. ΚΑΓΙΑΦΑ, Αἰόλου 68, Ἀθῆναι καὶ Ἑρμοῦ 14, Πάτραι. Βρίσκω ὅ,τι θελήσω σὲ ἐκλεκτὲς ποιότητες καὶ χαμηλὲς τιμές.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΡΑΪΚΗ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑ
Ὑψηλὰ Ἀλώνια - Κάτωθι Ὀυφᾶ
Παναχαϊκοῦ 2-Τηλ. 27-34
Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ ΟΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΓΑΛΑΞΙΑ»

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ:

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΛΒΟΣ
ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΤΣΑΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΡΤΑΤΖΗΣ
ΒΙΤΣΕΝΤΖΟΣ ΚΟΡΝΑΡΟΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΡΟΪΔΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΚΕΛΑΣ
ΠΕΡ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΙΖΥΗΝΟΣ
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΡΕΒΕΛΑΚΗΣ
ΛΕΩΝ ΜΕΛΑΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΛΛΙΓΑΣ
ΔΗΜ. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ
Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΑΦΝΗΣ
ΔΗΜ. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ
Ε. Π. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝ. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ
ΤΖΩΝ ΚΕΝΝΕΝΤΥ
ΝΙΚΟΛΟ ΜΑΚΙΑΒΕΛΛΙ
ΑΡΤΟΥΡ ΚΑΙΣΛΕΡ
Α. ΤΖΟΟΥΝΣ
ΦΕΝΤ. ΝΤΟΣΤΟΓΙΕΦΣΚΥ
ΤΖΕΗΜΣ ΧΙΛΤΟΝ
ΤΖΟΣΕΦ ΚΟΝΡΑΝΤ
ΦΡΑΝΤΣ ΚΑΦΚΑ
ΕΡΜΑΝ ΕΣΣΕ
ΑΛΝΤΟΥΣ ΧΑΞΛΕΥ
ΣΚΟΤ ΦΙΤΖΕΡΑΛΝΤ
ΙΓΚΜΑΡ ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ

Τὰ καλλίτερα βιβλία στὶς φθηνότερες τιμὲς

Κεντρικὴ Πώλησις:

ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΓΑΛΑΞΙΑ»

Κριτικὴ Θεάτρου

ΘΕΑΤΡΟ "ΓΚΛΟΡΙΑ,,

"Η ΧΗΡΑ ΜΟΥ... ΚΙ' ΕΓΩ,,

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ κ. ΠΕΡΣΕΩΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

Μιὰ πολὺ εὐχάριστη βραδυὰ μᾶς χαρίζουν οἱ συγγραφεῖς μὲ τὴν φαρσοκωμῳδία τους αὐτή. Πρόκειται γιὰ μιὰ καινούρια μορφὴ τοῦ «Κατὰ φαντασίαν ἀσθενοῦς» τοῦ Μολιέρου. Ἡ κλασσικὴ ὅμως εἰκόνα τοῦ φαινομενικὰ πάσχοντος, ὑπάρχει καὶ ἐδῶ καὶ εἶναι καὶ τὸ μοναδικὸ πρόσωπο στὸ ὁποῖο στηρίζεται τὸ ἐνδιαφέρον μας. Δὲν ἔρχεται ἑπομένως νὰ μᾶς φέρῃ κανένα νέο μήνυμα τὸ ἔργο αὐτό. Ὅπως τὰ γέλια ποὺ σκορπίζει εἶναι ἄφθονα, γιατὶ τόσον ὁ ζωηρὸς διάλογος, ὅσον καὶ ἡ ἀπίθανη ἐξέλιξη ἐνθουσιάζει τὸν θεατή. Ὑπάρχουν βέβαια καὶ ἀρκετὲς ὑπερβολὲς ποὺ ἀναγκάζουν τὴν κωμῳδία ν' ἁπλωθῆ πρὸς τὰ σύνορα τῆς φάρσας. Ὅμως αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει νὰ κρατηθῆ σὲ μιὰ θετικὴ γραμμὴ μὲ κύριο παράγοντα τὸ γέλιο. Τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ τοῦ ἔργου εἶναι ἡ μεγάλη φαντασία κι' ὁ ρεαλισμός. Τίποτα ἀπ' ὅσα γίνονται στὶς τρεῖς πράξεις δὲν ξεφεύγουν ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Αὐτὸς ὁ τόπος δὲν εἶναι ἀνύπαρκτος. Ἀντίθετα, τὸν συναντοῦμε συχνὰ παντοῦ στὸ διάβα μας. Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ «νομίζουν» πὼς κάτι ἔχουν, κι' αὐτοὶ εἶναι κι' οἱ καλλίτεροι πελάτες τῶν ἰατρῶν. Συλλογιέται μάλιστα κανείς, πὼς ἂν δὲν ὑπῆρχαν αὐτοὶ οἱ φανταστικῶς ἀσθενεῖς, χωρὶς ἀμφιβολία οἱ ἰατροὶ θἄπρεπε ν' ἀλλάξουν ἐπάγγελμα. Προσωπικὰ πιστεύω, πὼς αὐτὸν τὸν τύπο τὸν δημιουργεῖ ἡ εὐζωΐα. Μόνον τὸ ἄτομο ποὺ δὲν ἔχει σκοτοῦρες, προβλήματα ζωῆς, ἔχει τὸν καιρὸ ν' ἀσχοληθῆ μὲ τὸν ἑαυτό του. Ἂν ρωτήσετε τοὺς μισθοσυντηρήτους ἀνθρώπους, τοὺς πολυπληθεῖς ἀγωνιστὲς τῆς ζωῆς, ἂν ἔχουν καιρὸ νὰ φροντίσουν γιὰ τὸν ἑαυτό τους, θὰ μάθετε, πὼς ἔχουν χαλάσει τὰ δόντια τους, γιατὶ δὲν ἔχουν καιρὸ νὰ διαθέσουν γιὰ τὸν ὀδοντίατρο, ἐνῶ πονοῦν. Θὰ μάθετε ἀπὸ ἄλλους πὼς ὑποφέρουν ἀπὸ κάτι ἄλλο, ἴσως σοβαρότερο καὶ δὲν τὸ προσέχουν, κι' ἀπὸ ἄλλους, τὸ καταπληκτικότερο, ὅτι πέθαναν ἀπὸ σκωληκωϊδίτιδα γιατὶ ἐνῶ ὑπέφεραν, ἡ ἀνάγκη τῆς ζωῆς δὲν τοὺς ἔδωσε τὸν ἀπαιτούμενο χρόνο νὰ τὴν προσέξουν. Ὅμως ὁ ἄνετος βίος κάνει τὸν ἄνθρωπο ὑποχόνδριο. Ὅταν δὲν ἔχει κανεὶς νὰ κάνῃ τίποτα, ψάχνει τὸν ἑαυτό του. Καὶ νομίζει πὼς κάτι πάντα ἔχει.

Ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ πρόσωπα δημιουργεῖ τὴ «Χήρα μου κι' ἐγώ». Ὁ Τζώρτζ Κίμπαλ εἶναι ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἕνας δυστυχισμένος ἄνθρωπος. Ἐνῶ μποροῦσε νὰ ἦταν εὐτυχισμένος κοντὰ στὴ νέα του γυναῖκα, ποὺ τὸν ἀγαπᾶ, ἀντίθετα πάσχει ἀπὸ τὴν ἔμμονη ἰδέα πὼς ἔχει τὴν καρδιά του. Ὁ γιατρός του προσπαθεῖ νὰ τὸν πείσῃ γιὰ τὸ ἀντίθετο. Ὅμως αὐτὸς δὲν πιστεύει κανένα. Κι' ἀκόμα, κάποιες περίεργες συμπτώσεις ποὺ δεξιότεχνα τὶς τοποθετοῦν οἱ συγγραφεῖς, δικαιολογοῦν τοὺς φόβους τοῦ Τζώρτζ ποὺ ἀντίθετα πρὸς τὸν ἐγωϊσμὸ τοῦ Μολιερικοῦ ἥρωα, εἶναι σκεπτικιστής, παίρνει τὸ θέμα του σὰν φυσικὴ συνέπεια. Κι' ἀκόμα συλλογιέται, πὼς πεθαίνοντας ξαφνικὰ ἀπὸ τὴν καρδιά του, δὲν εἶναι φρόνιμο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἀγαπημένη του γυναῖκα στὸ ἔλεος τοῦ καθενὸς καταφερτζῆ. Μὲ τὴ σκέψη αὐτὴ φτάνει στὸ σημεῖο νὰ τῆς τακτοποιήσῃ καὶ τὸν ἀντικαταστάτη του! Φυσικὸ εἶναι ἡ ἐνέργειά του αὐτὴ νὰ παρεξηγηθῆ ἀπὸ τὴ γυναῖκα του Τζούντυ, ποὺ ἀρχίζει νὰ πείθεται πὼς ὁ ἄνδρας της ἔχει ἐρωμένη! Τὰ καταπληκτικὰ ἐπεισόδια ὅμως δὲν ἔχουν τέλος καὶ δὲν εἶναι καὶ φρόνιμο, οὔτε τῆς παρούσης στιγμῆς, νὰ τὰ σημειώσουμε. Ἕνα εἶναι τὸ γεγονός: Ὅτι ὁ ἀμερικανικὸς αὐτὸς τρόπος τοῦ μολιερικοῦ αὐτοῦ χαρακτῆρα, εἶναι πολὺ χαρούμενος, πολὺ νοητὸς σήμερα, πολὺ διασκεδαστικός. Ὁ θεατὴς περνᾶ ἕνα περίφημο καὶ σπαρταριστὸ βράδυ.

Ὁ Μιχάλης Μπούχλης ἐξελίσσεται. Ἔστησε μιὰ σωστή, γρήγορη καὶ πολὺ ἀμερικάνικη παράσταση. Τὴν χαρήκαμε. Ἔδωσε τὸ ρυθμό της καὶ στὸ θίασο. Ἡ Μάρω Κοντοῦ παίζει ἀεράτα τὴ σύζυγο Τζούντυ. Ὁ Λάμπρος Κωνσταντάρας δίδει ἔξυπνα καὶ μὲ εὐχέρεια τὸν κατὰ φαντασίαν ἀσθενῆ σύζυγο. Λαμπρὲς κινήσεις, ἄνετος λόγος, θαυμάσιες μεταπτώσεις. Ὁ Δῆμος Σταρένιος ἕνας φυσικότατος, ἁρμονικότατος γιατρός. Τὸν ἀντικαταστάτη μέλλοντα σύζυγο παίζει εὔθυμα ὁ Γ. Βρασιβανόπουλος. Ὁ Γιάννης Μιχαλόπουλος πολὺ καλὸς στὸ ρόλο του "Ἀρχοντ Νάς. Τέλειος στὸν τύπο τοῦ πλασιέ... οἰκοπέδων στὸν παράδεισο, ὁ Χρῆστος Δοξαράς. Ὅλοι οἱ ἄλλοι παίζουν μὲ πολὺ κατανόησι τοὺς ρόλους των. Τὸ σκηνικὸ τοῦ σπιτιοῦ τῶν Κίμπαλ, πολὺ πολιτισμένο, ἔργο τοῦ Γ. Ἀνεμογιάννη. Ὁ Κώστας Σταματίου ἐπιμ